

IN HET VELD - The pig and whistle

Met de Ordnance Survey maps en afgedrukte GIS-kaarten in de hand stappen we over het hek, het ruige weiland in. Een mooie zonnige dag in Cheshire: veel heggen en solitaire bomen, kleinschalig, smalle weggetjes en stenen muurtjes, keuterboertjes en uitzicht over de baai in de verte. “Deze heg is van voor het jaar 1500,” zegt Bob, “voor elke boomsoort die erin voorkomt kun je honderd jaar tellen.” Bob Bunce, ‘quite a character’ zoals de Engelsen het zo mooi zeggen, is na zijn pensioen bij Alterra in dienst gekomen. Hij wilde niet zoals zijn vader wegwijnen achter de geraniums.

Ik ben hier voor overleg met Cheshire County Council, die het landschapsnetwerk (heggen, bosjes, en beken) in samenwerking met de boeren wil herstellen.

Als vooraanstaand ecooloog kan Bob in het overleg wat gewicht in de schaal leggen. Met hem controleren we ook de kaarten die we gekregen hebben. Onderweg wijst hij om zich heen: “Die heggen worden niet meer onderhouden en de graslanden zijn in feite kale vlaktes”. Het landschap is een groene coulisse geworden.

’s Avonds zijn we weer terug in Grange over Sands, waar Bob met zijn vrouw Freda en een stel huiskatten in een cottage woont. Hij is trots op zijn ‘outside cats’, zwervertjes die niet binnen mogen komen maar die hij wel voert. Een andere trots zijn de oude stenen muurtjes om zijn tuin die hij zelf met de hand heeft hersteld. Ik overnacht in de Pig and whistle, een pub in de buurt. Niet zomaar een pub, want pleisterplaats van de Bunces. Zeg je Bob, zeg je Pig and whistle.

Op 24 april jl. is Bob op 81-jarige leeftijd overleden. Als Brits ecooloog ontwikkelde hij de ‘Countryside survey’ in 1978. Door zijn gestandaardiseerde manier van landschapsmonitoring konden statistisch verantwoorde conclusies getrokken worden van bijna onzichtbare veranderingen. Bijvoorbeeld dat er in de zes jaar na de eerste survey in het Verenigd Koninkrijk 28.000 kilometer aan heggen verdween, de periode daarna zelfs 42.000 kilometer. Verder was Bob van 2003 tot 2007 voorzitter van IALE. Zijn inventarisatiemethode werd in het Verenigd Koninkrijk gebruikt om de effecten van straling van de Tsjernobylramp te meten. Ik wed dat met zijn methode in Nederland de stikstofeffecten boven enige twijfel verheven zouden zijn.

Na twee dagen in het veld gaan we met de huurauto terug naar Liverpool. Op het laatste moment stapt Bob over in de auto van een collega en kan ik het zelf uitzoeken, onder het mom van: ‘Jij weet de weg wel naar het vliegveld’. Dat weet ik niet. Ik weet wel de juiste afslag te missen. En de vlucht ook. Die nacht op een stoeltje op John Lennon Airport vraag ik me af waarom ik geen rothumeur heb.

THEO VAN DER SLUIS